

LBRIS

We know
books

Carolyn Wells

Programul încărcat al lui Marjorie

Traducere din limba engleză:
Iulia Dinu

Timișoara
2025

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

WELLS, CAROLYN

Programul încărcat al lui Marjorie / Carolyn Wells; trad.
din lb. engleză: Iulia Dinu. - Timișoara : Nepsis, 2025
ISBN 978-630-6770-08-3

I. Dinu, Iulia (trad.)

821.112.2

Sursă foto copertă: imagine generată cu AI

DTP și copertă: Corina Rezai

Capitolul 1

Un joc nemaipomenit

— Ce zici, King, ciocnire de trenuri sau naufragiu?

— Naufragiu, pe o insulă *îngrozitor* de pustie.

— Și eu zic naufragiu, se repezi Kitty, dar nu mă
puneți să înot prin iarbă.

— Așa rămâne, hotărî Marjorie, naufragiu. Eu merg
după nucile de cocos!

— Și eu vreau naufragiu, zise Rosy Posy. Și eu cad
în apa cea udă!

Cei patru care purtau această conversație oarecum
misterioasă erau copiii familiei Maynard, ocupați cu ale-
gerea jocului din acea dimineață. Era o zi strălucitoare,
de început de septembrie. Bătea un vânticel proaspăt,
numai bun să învieze pe oricine, dar cei patru Maynard
n-aveau nevoie de vreme bună ca să fie vioi, căci așa le
era firea. În dimineața aceea, se simțeau mai veseli ca

oricând, pentru că erau din nou împreună, după trei luni de despărțire.

Casa lor ocupa un cvartal întreg, în cel mai pitoresc cartier al orașelului Rockwell, iar grădina cu copaci bătrâni și straturi vesele de flori se întindea pe nici mai mult, nici mai puțin de șapte acri¹. Acolo, copiii le era îngăduit să se joace în voie, dar nu puteau să iasă pe stradă fără știrea părinților.

În grădină aveau un loc de joacă, ba chiar și un teren de tenis, însă micii Maynard preferau să-și petreacă timpul fie în livadă, fie sub o boltă cu viță-de-vie. Hambarul și împrejurimile lui se dovedeau adesea și ele foarte atrăgătoare, căci copiii le plăcea să nascocescă jocuri pline de aventuri năstrușnice.

Casa lor era înconjurată de verande luminoase. Pe cea dinspre răsărit, micii Maynard se adunau la sfat, în fiecare dimineață.

Kingdon, cel mai mare dintre copii și singurul băiat, avea aproape întotdeauna ultimul cuvânt, fiind foarte priceput la născocirea jocurilor.

Nici Marjorie nu se lăsa mai prejos decât fratele ei și, când se sfătuiau amândoi, jocurile deveneau din cale-afară de complicate și pasionante. „Naufragiul“ se afla mereu printre favorite, pentru că era plin de aventuri neobișnuite. Odată naufragați, nu puteau fi salvați decât de un străin intrat din întâmplare în grădina lor.

¹ Acru - unitate de măsură pentru suprafață, folosită mai ales în America de Nord și Anglia, aproximativ egală cu 2047 mp (n.tr.).

Altminteri, erau nevoiți să-și construiască o plută, lucru de care nu fuseseră niciodată în stare.

În dimineața aceea, o moviliță acoperită cu iarbă deasă, aflată sub coroana stufoasă a unui bătrân arțar, fusese aleasă drept „insula pustie“.

Marjorie dispăru în bucătărie și, după scurtă vreme, se întoarse cu un coșuleț plin cu merinde, pe care îl goli pe „insulă“, apoi le strigă celorlalți că jocul poate începe.

Copiii alergară spre leagănul lor mare, din lemn. Kitty o ținea în brațe pe Arabella, păpușa pe care o purta pretutindeni, iar Rosy Posy îl strângea la piept pe Boffin, ursul de pluș.

În ziua aceea, leagănul era un vapor cu aburi, ce traversa oceanul.

— Pregătiți biletele! strigă Kingdon, în vreme ce pasagerii urcau rampa de îmbarcare.

Îndată ce ajunseră cu toții sus, rampa se ridică, iar vaporul porni. La început, totul merse strună. Leagănul se mișca ușor înainte și înapoi, iar pasagerii admirau minunatele priveliști care li se perindau prin fața ochilor. Căpitanul era cam ageamiu², căci nu se mai încumetase până atunci să treacă Atlanticul. Făcuse doar câteva drumuri până la Coney Island³ sau Hudson⁴. Însă pasagerii se sînchiseau prea puțin de lipsa lui de experiență.

² Ageamiu - începător, nepriceput (n.tr.).

³ Coney Island - insulă (ce a devenit cu timpul peninsulă) situată în extremitatea sudică a cartierului Brooklyn din New York (n.tr.).

⁴ Hudson - fluviu care izvorăște din munții Adirondacks, în nordul statului New York, și se varsă în Oceanul Atlantic, în golful New York (n.tr.).

— În dreapta noastră se vede West Point⁵! strigă el, arătând înspre casă. De acolo au venit soldații, bravii noștri soldați care-au apărat tărâmul libertății.

— Sunteți și dumneavoastră soldat, Domnule? vru să știe Marjorie.

— Da, Doamnă, întocmai! Sunt veteran din Războiul Civil⁶. Dar acum, pe timp de pace, am devenit căpitan de vapor.

— Un vapor foarte frumos, își dădu cu părerea Kitty.

— Așa este! Cel mai arătos dintre toate!

— Dar cum se numește muntele care se vede-n depărtare? întrebă Marjorie, punându-și mâna streășină la ochi și privind în lungul străzii.

— E ... e unul din vârfurile Munților Stâncoși, Doamnă. Iar acum, trecem prin dreptul faimoasei Statui a Libertății.

Și Kingdon arată cu degetul înspre Doamna Maynard, care tocmai ieșise pe terasă. Copiii izbucniră în râs, dar își reluară repede postura serioasă de oameni mari, care admiră frumusețile naturii.

— Fetița dumneavoastră e cumva bolnavă, Doamnă? o întrebă Marjorie pe Kitty, arătând păpușa ce-i atârna pe braț.

— Vai de mine, cum să fie bolnavă! strigă Kitty, potrivindu-i Arabellei rochița și netezindu-i părul. E

⁵ West Point - Academia militară a SUA (n.tr.).

⁶ Războiul Civil sau Războiul de secesiune (1861 - 1865) - război purtat între statele din nord și cele din sudul SUA, pentru abolirea sclaviei (n.tr.).

sănătoasă tun! Doar că-i nițel speriată de ocean. E cam zbuciumat.

Și chiar așa părea să fie. Leagănul se balansa tot mai tare și se zgâlțâia în toate părțile.

— Nu vă fie frică, doamnelor, spuse galantul căpitan. Nu-i nici o primejdie, vă asigur.

— Mie nu mi-e atât de frică de ocean, mărturisi Marjorie. În schimb, mă tem de ursul acela fioros. Oare mușcă?

— Bine-nțeles că nu, o liniști Kingdon, privind spre Rosy Posy. Omul care-l ține de lanț e chiar împlânzitorul lui. Se pricepe de minune să domesticească fiarele sălbatice. El este ... este Buffalo Bill. Haide, Rosy Posy, spune că ești Buffalo Bill și asta-i ursul pe care-l duci la tine acasă.

— Da, zise Rosy Posy, care intrase repede în pielea personajului, eu îs Buffalo Bill, și asta-i ursu' meu cel mare.

— Mușcă? vru Kitty să știe, și o acoperi pe Arabella cu brațul.

— Da, mușcă foarte tare! răspunse Rosy Posy, deschizând ochii mari și apropiind capul lui Boffin de păpușa ce tremura ca varga.

Dar chiar atunci, vaporul începu să se zgâlțâie din încheieturi. Căpitanul se ridică, înspăimântat, întețind balansul.

— Suntem în primejdie? strigă Marjorie, apucându-l pe Kingdon de cureaua jachetei lui marca „Norfolk“. Dă-mi colacul ăsta de salvare, nu mai văd altul pe-aici!

— Căutați sub scaune! Acolo sunt colacele! strigă căpitanul, în culmea disperării. Nu vă pot amăgi! Suntem

în mare primejdie! Ne putem lovi de-o stâncă în orice clipă! Puneți-vă colacele, cu toții!

Cele trei fete se repezără să caute sub băncuța leagănului, însă Kingdon răcni din ca din gură de șarpe:

— Vaporul a izbit o stâncă! Ne scufundăm! Suntem pierduți! Dați drumul bărcilor!

Fetele începură să se vaite, leagănul se zgâlțâi din balamale, apoi se opri cu totul.

Kingdon se aruncă într-o parte și rămase nemișcat pe pământ. Marjorie sări și ea alături și începu să facă mișcări de înotător.

Kitty păși delicat pe iarbă, spunând:

— Colacul meu e foarte bun. Uite, pot sta în apă dreaptă ca o lumânare.

Micuța Rosamond se trase înapoi în leagăn și-l aruncă pe Boffin afară.

— Ursul, ursul! strigă Kingdon, și, după câteva mișcări pe iarba moale, îl prinse sub braț.

— Ce ne facem! Îngăimă Marjorie, cu răsuflarea tăiată. Am obosit! Nu mai pot! Mă scufund!

Și-și afundă capul în iarbă.

— Nu deznădăjdui, o imploră Kingdon, prinzând-o de braț. Poate c-o să găsim o scândură sau chiar vreo plută. Sau înotăm până la mal.

— Câți supraviețuitori avem? întrebă Marjorie, privind în jur.

— Patru, răspuse Kitty, da' eu n-am să înot. Nu vreau să-mi înverzesc rochița, nici să-mi pierd pantofii prin iarbă.

Dintre cei patru Maynard, Kitty era singura care ținea să-și păstreze hăinuțele curate. Fratele și sora mai mare o luau în răs, însă ea nu se lăsa. Intra în jocurile lor, dar nimic n-o putea îndupleca să „înoate“ pe iarbă și pământ.

— Prea bine, încuviință Kingdon, nici nu-i nevoie. Uite-aici o plută, și-i arată scândura ce servise drept punte. Oare veți putea ajunge la mal împreună cu copilășul? Doamna de lângă mine e o întotătoare neîntrecută și nu mă-ndoiesc că-i în stare să ajungă la țarm. Cât despre Buffalo Bill, cu siguranță că-și poate purta singur de grijă.

— Da, da, pot! strigă veselă Rosy Posy, care n-avea nimic împotriva înotului pe pământ și se aruncase pe jos, ținându-l strâns pe Boffin.

Kitty și Arabella își ocupaseră locurile pe plută, apoi porniră spre țarm. Naufragiații se îndreptau acum cu toții spre insula pustie. De câteva ori, fură cât pe ce să se ducă la fund și nobilul căpitan se oferă s-o poarte pe umeri pe Arabella, când Kitty căzu de pe plută.

Se întâmplă ca Buffalo Bill să uite că se afla în ocean și să meargă în picioare, dar King spuse că felul acesta de înot se numește „a călca apa“ și-i la fel de bun ca celelalte.

În cele din urmă, zăriră țarmul și, cu ultimele puteri, izbutiră să ajungă pe plajă. Istovită, Marjorie se aruncă pe nisip, urmată de căpitan, care era mai-mai să se înece. Kitty reuși să aducă pluta pe uscat și făcu câțiva pași, declamând teatral:

— În sfârșit, salvată! Dar ce soartă crudă mă așteaptă!

Era una dintre replicile lor preferate, iar Marjorie îi răspunse, deschizând ochii mari:

— Nu știu dacă mâine dimineață am să mai văd lumina soarelui!

— Liniște! șuieră Kingdon. Nu mai vorbiți! Sunt și canibali pe-aici!

— Tanibali! strigă Buffalo Bill. Mie-mi plac tanibalii! Unde-s ei?

Kingdon, care mai prinsese ceva puteri, se ridică și privi de jur-împrejur.

— Am scăpat de la o moarte cumplită, declară el, doar ca să dăm de-un necaz și mai mare. O să murim de foame! Am ajuns pe o insulă pustie, în mijlocul Oceanului Pacific! Pe-aici nu trec niciodată vapoare, nici corăbii sau feriboturi, nu trece absolut nimic!

— Vai de noi! Ce ne facem? gemu Kitty deznădăduită, frângându-și mâinile. Scumpa mea Arabella! E lihnită de foame!

— Trebuie să ne gândim, spuse Marjorie, ridicându-se și ea. Dacă nu găsim altceva, o să ucidem ursul și-o să-l mâncăm.

— Nu, nu! țipă Rosy Posy. Nu-l mâncați pe Boffin al meu!

— Plec să explorez insula, se hotărî Kingdon. Haide, Buffalo Bill, noi suntem singurii bărbați, o să dăm ocol insulei ca să căutăm ceva de mâncare. Poate c-o să găsim nuci de cocos.

— Da, spuse Buffalo Bill, luându-și fratele de mână. Să-l luăm și pe Boffin, ca să nu-l omoare cumva oamenii răi.

— În timpul ăsta, noi ne uscăm hainele, apoi le coasem, se repezi Marjorie.

— Da, răspunse Kitty, eu am ac și ață. Am adus o geantă mare cu tot felul de lucruri, ca Robinson Crusoe.

— Nu, Kitty, nu ca Robinson Crusoe, ci ca Doamna Robinson, elvețianca aceea, o contrazise Kingdon.

— N-are importanță, eu tot am adus geanta.

Cei doi bravi bărbați porniră la drum și se întoarseră surpinzător de iute, cu o cantitate de mâncare surprinzător de mare.

— Uite aici nuci de cocos, spuse Kingdon, întinzându-le patru portocale. A trebuit să mă cațăr până-n vârful unor palmieri ca s-ajung la ele. Dar nici o piedică nu-mi poate sta-n cale, dacă-i vorba să le ajut pe distinsele doamne.

Distinsele doamne se arătară încântate de faptele de vitejie ale bravului căpitan și-l întrebară pe Buffalo Bill dacă găsise și el ceva de-ale gurii.

— Ouă, spuse Rosy Posy, triumfătoare, și le-arată ce strânsese în poala rochiței.

Erau trei ouă fierte tari pentru cele trei victime mai vârstnice ale naufragiului și un biscuite mare pentru Buffalo Bill.

— Am să plec și eu după hrană! strigă Marjorie. Sunt sigură că mai e și altceva pe-aici.

Și se întoarse cu două pungi mari din hârtie - una plină cu biscuiți, iar cealaltă, cu pere.

— Astea-s fructele arborelui de pâine, îi înștiință ea, arătându-le punga cu biscuiți, și astea-s pere sălbatice.